

Pr. Stan Sever STOICA
Gabriela STOICA

SCENETE
VERSIFICATE
după
PILDELE
EVANGHELICE

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2014

CUPRINS

Întoarcerea fiului risipitor.....	7
Pilda talanților	24
Pilda semănătorului.....	33
Samarineanul milostiv	39
Pilda vameșului și a fariseului	47
Pilda celor zece fecioare	53
Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr	61
Viflaimul.....	68

ÎNTOARCEREA FIULUI RISIPITOR

Piesă de teatru pentru patruzeci și nouă de interpreți. Se dorește încurajarea cât mai multor copii de a participa la interpretarea acesteia (pentru mai puțini copii se pot regrupa strofele rostite de povestitori).

Personaje: tatăl, fiul mare, fiul mic, douăzeci și opt de povestitori, trei prieteni de acasă, trei slugi de acasă, patru „prieteni” de petrecere, hangiul, doi oameni răi, boierul, trei îngeri, sluga fratelui mare.

POVESTITORUL 1:

Un om, odată, doi feciori avea
Și îi iubea la fel pe amândoi.
Avea și multe slugi, cămile, oi
Și țarini cât puteau ochii vedea.

POVESTITORUL 2:

La fiecare început de zi
El îi puna pe toți de se rugau;
Femei de casă, slugi, îl ascultau,
Dar, oare, tot la fel și cei doi fii?

TATĂL:

Acum, când voi cu toții v-ați sculat,
În grab' lui Dumnezeu să-I mulțumiți,

Că de năluca nopții v-a scăpat
Și înc-o zi cu soare voi priviți.

POVESTITORUL 3:

Dar pe când fiul cel mai mare se scula
Și mâinile la rugăciune își unea
Cel mic în pat pe îndelete trândăvea
Și de nimic și chiar de nimeni nu-i păsa.

FIUL MARE:

Doamne, Cel ce cu multa Ta bunătate și cu îndură-
rile Tale cele mari, mi-ai dat mie, robului Tău, de am
trecut timpul nopții acesteia fără de ispită, de toată
răutatea pizmașului, Tu însuși, Stăpâne, Făcătorule
a toate câte sunt, învrednicește-mă cu adevărată lu-
mina Ta, ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum
și pururea și în vecii vecilor. Amin.

FIUL MIC:

Pentru ce eu să mă rog?
Ia, mai bine-n pat mă-ntorc,
Că e cu mult mai plăcut
Și mai ușor de făcut.

POVESTITORUL 4:

Pe când cel mare-n grabă-apoi mergea
În țarină și lucrul începea,
Fiul cel mic în casă petrecea
Și toată ziuica o pierdea.

FIUL MIC:

Cum să petrec timpul, oare,
Căci ziua-i destul de mare?
Na, poftim, ce lucru greu
Trebuie să rezolv eu!

POVESTITORUL 5:

Vremea trecu... până-ntr-o zi,
Când cel mai mic dintre ai săi fii
Îi spuse tatălui că vrea
În lumea largă a pleca.

FIUL MIC:

Tătucă dragă, mâna ți-o sărut
Și mă închin cu fruntea la pământ,
Îți mulțumesc că grijă mi-ai purtat,
Până când am ajuns și eu bărbat.

De-acuma, însă, gândul meu se vrea
Spre depărtări a tot zbura,
Te rog, îngăduie-mi ca să mă duc
Și lumea largă s-o înfrunt.

POVESTITORUL 6:

Pe când el astfel îi grăia
Părintelui ce se-ntrista,
Prietenii-l înconjurară
Și să-l întoarcă, încercară.

PRIETENUL 1:

Dragul meu coleg de joacă
Vrei să pleci în lumea largă?
Noi cu cine om mai sta?
Cu cine ne-om mai juca?

PRIETENUL 2:

Crezi tu că în altă parte
Vei avea mai bună soartă?
Câinii cu colaci în coadă
Crezi că vor umbla pe stradă?

PRIETENUL 3:

Și ai tăi, părinți, frate,
Cui vrei tu să-i lași, fârtate,
Cel care nu te cunoaște
Crezi că mai mult te iubește?

TATĂL:

Fiul meu, cu-nțelepciune
Vreau să cugeți tu în sine
Nu voiesc să te grăbești
Hotărârea să alegi.

În casa mea ai tot ce îți dorești
O viață-ntreagă poți ca să trăiești
Pe când, printre străini, nu știi ce-a fi,
Ce vremuri grele poate vor veni?

FIUL MIC:

Tată, una știu și pace
Am un dor neînțeleș
Depărtarea mă atrage
Hotărârea am ales.

Dă-mi a mea avere parte
Să mă duc în lumea mea
Și când o să fiu departe
Să pot folosi din ea.

POVESTITORUL 7:

Tatăl ca să-l întristeze
Pe-al său fiu el nu voi
Și-ncepu să însemneze,
Averea a-și socoti.

POVESTITORUL 8:

Partea ce se cuvenea
Datu-i-a acestuia.
Fiul, apoi, preschimbând
Totu-n aur și argint.

POVESTITORUL 9:

Sosi apoi și clipa despărțirii
Băiatul, drept și stând cu fruntea-n sus
Nici că-i păsa de-a tatălui durere
Și luând bagajul s-a gătit de dus.